

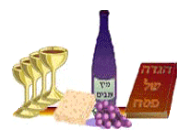
בס"ד כה' אדר ה'תש"פ
הדלקת נרות - 17: 33
צאת השבת - 18: 25
רבנו תם - 19: 08
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים - עלון מס' 1004
@ השבת מוציאין ב' ספרים.
השבת "מברכין החודש". ברכת האילנות מיום חמישי.
@ ר"ח ניסן יחול בע"ה ביום חמישי. הקב"ה יחדשהו לטובה
ולברכה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לבשורות טובות
בראות והצלחה וגאולה קרובה, אמן. (בחודש ניסן אין תחנון)

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטיז'ון: "כה אמר"
(יחזקאל מה)
מרי"ח ניסן עד יג'
קוראים פרשת הנשיאים

ויקהל - פקודי שבת החרדש

**בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביתכ"ג "אוהל-מועד" ב- 20: 30**
מלענייני הפרשה:
ויקהל:

← אזוהרה על שמירת השבת.
← ציווי לאסוף תרומות ומעשרות למשכן.
← ציווי מפורט על כל נדבות המשכן וכליו,
האוהל עם הקרשים והאדנים, הפרוכת,
הארון, הכפורת, המזבח הכיור וכו' והחצר.
פקודי:
← דין וחשבון לחומרים שהשתמשו למשכן.
← בגדי הכהונה לכהנים, האפוד והחושן, המעיל
הכתונת והמצנפת.
← משה מברך ומקדש את המשכן וכליו.
← משה מקים את המשכן והקב"ה משרה את
שכינתו במשכן.
"כל נדיב לבו יביאה את תרומת ה"
כל נדיב לב יביא אותה, את הנדיבות, יחד עם
התרומה. עליו להשקיע את כל רצונו ולבביותו בנדבה
שהוא נותן. (מענינה של תורה בשם שפת אמת)
"ויבואו האנשים על הנשים... (לה, כב)
הנשים הביאו חח ונזם. הסביר בעל "אמרי חן":
האנשים לא האמינו שהנשים יסכימו לוותר על
התכשיטים, ובאו לראות את הנס הזה בעיניהם...
"מאת אדנים למאת הכיכר כיכר לאדן..."
מאה אדנים היו למשכן ומאה ברכות צריך אדם
מישראל לומר בכל יום. כשם שהאדנים היו יסודות
המשכן, כך גם הברכות הן יסודות הקדושה בכל אדם
מישראל. אדן הוא מלשון אדנות, על ידי הברכה מעיד
האדם שהשם יתברך הוא האדון על כל הבריאה. מאה
ברכות הינן ממילא מאה האדנים למשכן של כל אדם
מישראל. (מענינה של תורה)
**"כל איש ואשה אשר נדה לבם, הביאו בני
ישראל לנדבה לה"**
יש לומר בדרך צחות שנדבתם הייתה בזה שהביאו את
בני ישראל, היינו בניהם הרכים והקטנים נדבה
להשייית. כלומר, שחנכו את בני ישראל ברוח ישראל
סבא, לדי ולתורתו, ובהביאם למשה רבינו שילמדם
תורה ויראת שמים, היא הנדבה החשובה ביותר
למשכן ד'.

פינת הניבים והפתגמים
"מנא הא מילתא דאמור רבנן"
ביטוי תלמודי שמשמעו: מנין דבר זה שאמרו חכמים?
מהו המקור לדברי חכמים אלה?
לדוגמא: "מנא הא מילתא דאמור רבנן אוקי מילתא
אחזקיה. (חולין י, ב) כלומר: מה המקור לדברי
חכמים שיש להעמיד דבר על חזקתו ושסומכים על
החזקה לאסור ולהתיר.

הסירו ממשול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

ברכת האילנות

א. היוצא בימי ניסן ורואה אילנות שמוציאים פרחים, מברך: "ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם". ותיקנו ברכה זו לפי שהוא ענין שבא מזמן לזמן באופן מחודש, שאדם רואה עצים יבשים שהפריחם הקב"ה. ואין מברכים שהחיינו על ברכת האילנות. ואין מברכים אלא פעם אחת בשנה, ולא יותר. (ילקוט יוסף, ברכות עמוד תריט).

ב. גם הנשים תברכנה ברכת האילנות, שאין ברכה זו נחשבת כמצוה שהזמן גרמא, שחכמים לא קבעו זמן לברכה אלא מפני המציאות שהאילנות פורחים בניסן. (ילקוט יוסף ברכות, עמ' תריט)

ג. טוב לברך ברכת האילנות על אילנות הנטועים בגנות ופרדסים שמחוץ לעיר, ומכל מקום אין זה מעכב, ולכן אם קשה לו לצאת אל מחוץ לעיר מסיבת טירדא או חולשה, ומכל שכן מפני חשש ביטול תורה, יוכל לברך ברכת האילנות גם על אילנות שבתוך העיר. (שם עמ' תריט)

ד. מה טוב שיצטרפו עשרה ויעשו כולם אגודה אחת בתכנסות לשם שמים לצאת לברך האילנות, ככוונה הראויה, וברוב עם. ואחר הברכה יאמרו "מזמור בשוב ה' את שיבת ציון", ו"מזמור הללויה הללו את ה' מן השמים" וכי, ויסיימו באמירת קדיש יהא שלמא. וטוב שאחד יברך הברכה בקול רם והשאר יאמרו אחריו בלחש. (חזון עובדיה ב')

ה. אין לברך ברכת האילנות אלא על אילנות של מאכל כשיש בהם פרחים, אבל על אילני סרק שאין מוציאים פירות אין לברך. (ילקוט יוסף, ברכות עמ' תריט)

ו. מצד הדין די בשני אילנות אפילו ממין אחד. והמברך על מיני אילנות הרבה הרי זה משובח. (ילקוט יוסף, ח"ג)

הלכות הגעלות והכשרת כלים לפסח

א. כל כלי שהשתמשו בו בחמץ, אסור להשתמש בו החל מזמן שהחמץ נאסר באכילה, ואם רוצה להשתמש בו, חייב להכשירו כפי שיבואר להלן.

יש מספר דרכים לבליעת חמץ:

- עי"י **אש בלי מים.**

- עי"י **בישול בכלי ראשון.**

- עי"י **בישול בכלי שני.**

- עי"י **שהייה ארוכה של החמץ בכלי.**

- עי"י **שהיית חמץ חריף בכלי.**

ב. ההכל שנתנו ז"ל להכשרת כלים הוא: **כבולעו כד פולטו**, דהיינו באותה דרך שהכלי בלע את החמץ, כך יפלוט את החמץ שבו.

ג. כלי שבלע בכלי שני, בעירו, בכבוש, בחריף הקשירו כפי רוב תשמישו. בכלי שני או בעירו כדלהלן וטוב להחמיר ולהגעיל אותו ברותחין. [עיין שו"ע תנ"א ס' ו']

ד. **אין מגעילים כלים בחול המועד פסח.** אמנם אם יש צורך מיוחד להכשיר בפסח יכשיר על ידי ליבון. [עיין רמ"א תנ"ב ס"ע א']. ובשעת דחק ישאל שאלת חכם. [עיין כה"ח שם ס"ק כ"ח].

כללי הגעלה

א. לפני ההגעלה יש לנקות את הכלי מכל לכלוך וחלודה. אבל אין חיוב לנקותו מן הכתמים שאין בהם ממשות. אם יש גומות בכלי ואי אפשר לנקותם היטב, ישרוף את אותם המקומות כדי שיישרף החמץ שבתוכם, ואחר כך יגעילו. ואם אי אפשר לנקות היטב הגומות והסדקים וגם אי אפשר ללבן שם, כך אי אפשר להכשירו.

ב. כל כלי שמועילה לו הגעלה, יכול גם ללבנו ליבון קל דהיינו לחמם אותו עד שיישרף עליו קש מבחוץ.

ג. כיצד מגעילים? מכניסים את כל הכלי לסיר גדול עם מים רותחים המעלים בועות, ומשקהים את הכלי מעט בתוך המים כדי שיפלוט הכלי את החמץ אשר בלע ובוזה הכלי מוכשר. ויש לשוטפו במים קרים אחר כך.

ד. כלי שעלול להתקלקל במים רותחים, כגון כלים המודבקים בדבק, ואפילו אם רק הקת מודבקת בדבק, אי אפשר להכשירו בהגעלה. משום שיש לחוש שמא לא יגעילו יפה.

ה. כל כלי שאי אפשר לנקותו היטב, כגון נפה, שקי קמח, סלים של בד, מגרדת וכן כלי שפיו צר ואי אפשר לשפשפו מבפנים, **לא מועילה להם הגעלה.**

ו. כלי שיש בו גומות שאי אפשר לנקותם, ילבן את מקום הגומות, ובפרט בין הידיות לסירים. ואם מחוברים עי"י הברגה יש לפרקם.

ז. טוב להימנע מלהשתמש בכלים המיועדים להכשרה **במשך עשרים וארבע שעות לפני הכשרתם.**

ח. אם הגעיל הרבה כלים עד שנערכו המים כעין ציר, אין מגעילין עוד בהם, ויחליף המים.

ט. אם מגעיל עי"י צבת שמחזיק בה את הכלי, צריך לרפות את הכלי ולחזור ולתפסו, דאם לא כן הרי לא באו מ"מי הגעלה במקום שמונח הצבת.

כלי עץ

א. נוהגים לא להכשיר כלי עץ בגלל שיש להם הרבה סדקים. ובכל מקרה אם רוצה להכשירם, יכשירם בהגעלה ובלבד שינקם יפה.

ב. כלי עץ וכד' שליטשו במקום להגעילו - לא עשה כלום.

ג. מרדה העשוי עץ - אין לו תקנה.

כלי פלסטיק

א. כלי פלסטיק שאין בהם חריצים דינם ככלי מתכות וכפי בליעתם כך הכשרם.

כלי חרס ואבן

א. כל כלי חרס שבישלו בו או הגישו בו חמץ, אסורים בשימוש בפסח ולא יועיל להם שום הכשר, לכן יש להצניעם כנ"ל.

ב. כלי חרסיה או פורצלן אין להם הכשר לכן ישטפם ויצניעם בארון נעול עד לאחר הפסח.

ג. תנורים וכיריים הבנויים מאבנים ולבנים, אפשר ללבנם ולהכשירם לפסח.

תנור אפיה

א. אע"פ שאין משתמשים בתנור בפסח חייבים לנקותו כמו כל הכלים ולכסותו או להדביק עליו נייר דבק כדי שלא יפתח.

ב. מי שנאלץ להשתמש בתנור בפסח אין לו להכשירו על דעת עצמו ועליו להיועץ ברב מומחה לדבר שידריך אותו כיצד להכשיר את התנור, כיון שלכל תנור דינים משלו.

אל תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת

תכונה רבה שררה אותו יום בסלוניקי שביוון. מושל חדש בא לעיר, ונציגות נכבדה של כל תושבי העיר קידמה את פניו. המושל הגיע רכוב על סוסו, ובלוויית כל הפמליה החל להתקדם לעבר ארמונו. הדרך לארמון עברה ליד הנמל. באותו יום היה הנמל שומם. שום פועל לא נראה בו. המושל היה מופתע: "האומנם שבתה כל העבודה לכבודי?". מלוויו נאלצו לאכזבו: הנמל שובת היום, משום שזהו יום השבת של היהודים, ופועלי הנמל ומנהליו רובם ככולם יהודים ואינם עובדים בשבת". הדברים הכעיסו את המושל. "לא יתכן להשבות את הנמל החשוב של סלוניקי ליום שלם, רק משום שאצל היהודים זהו יום שבת, אמר למלוויו והודיע: "אצלי יעבוד הנמל גם בשבת".

ואכן, כעבור ימים אחדים הופיעה פקודת המושל, על כל עובדי הנמל להפעילו כרגיל ביום השבת ואין רשות להשבית את הנמל אלא בימי המנוחה הלאומיים.

גזירת המושל עוררה התמרמרות עזה בקרב היהודים. הם לא התכוונו כלל להיכנע לה. התסיסה הגיעה לאוזני המושל. הוא החליט לבקר בחלקה של העיר המאוכלס רובו ביהודים, כדי לעמוד מקרוב על הלכי – הרוח. בביקורו נפגש עם נציגי היהודים שמע את עמדתם. הם הודיעו לו כי שום כח שבעולם לא יכפה עליהם לחלל את יום שבת קודש. המושל ראה שההתנגדות לגזירתו איתנה, אך סירב לחזור בו. "אם לא תעבדו בשבת, תפוטרו מעבודתכם", הזהיר המושל והמשיך בסיוורו ברחובות העיר.

פתאום ראה מחזה שמשך את תשומת לבו: בקצה העיר השתרע שטח עצום, כולו מכוסה ערימות אפר. היה ברור שהתחוללה במקום דליקת ענק. השטח היה שומם, אולם במרכזו עמד בניין גדול ונאה ושביל סלול הוליך אליו. המושל ומלוויו פנו אל הבניין, ושמעו מתוכו קולות שירה ולימוד. בעודם עומדים, יצא אליהם יהודי זקן, בירכם לשלום ואמר: "אני השמש כאן. הנערים לומדים תורה נא לא להפריע. אתכבד לארחכם בביתיי", והוא הצביע על בית קטן הסמוך לבית – הכנסת. "מי בנה את הבית הזה ומה היה כאן בשטח השרוף?", שאל המושל בפליאה.

זהו, סיפור ארוך הוא, אבל לכבודכם אספרו בשלמותו", השיב הזקן.

לפני שלושים שנה התגורר במקום הזה סוחר עצים גדול, סטפנוס שמו. הוא היה עשיר גדול, רב השפעה ורב כוח. על האדמה הזאת עמדה חווילתו המפוארת וכאן שכנו גם מחסני העצים. סטפנוס לא האמין בהשקעות בנכסים, אלא שמר את כל כספו במזומן במקום סתר באחד ממחסניו. על גופו מעולם לא נשא כסף. הרי הכול הכירו אותו. די היה שיבקש דבר – מה, ומיד הייתה הבקשה מתמלאת במלואה עד תומה. את הונו הרב ניצל כדי ליהנות

ממנעמי העולם.

יום שישי אחד הגיעה לנמל אנייה טעונה עצים יקרים השווים הון עתק עבור סטפנוס. פועלי הנמל עמלו קשה כדי לפרוק את המטען, אולם מנהל הנמל הבהיר לסטפנוס כי לא יהיה ניתן לפרוק את המטען לפני השבת, וכי ייאלץ להשאירו בנמל עד אחר השבת. "ההודעה הכעיסה אותו. הוא פנה אל המנהל והזהירו לפרוק מיד את כל המטען, אפילו אם יצטרכו לעבוד לשם כך ביום השבת, ולא – ישלם על כך ביוקר. מבלי להמתין לתשובה עלה על מרכבתו ויצא לכפר-הנופש שבו היה אמור לבלות את סוף השבוע.

בצהרי השבת הגיע אליו רץ מבוהל ובישר לו על אסון נורא. דליקה פרצה במחסני העצים וכילתה את הכל. ביתו, מחסניו וכל רכושו היו למאכלת אש. הוא מיהר לשוב אל המקום וממרחקים ראה את הלהבות העצומות המכלות את כל אשר צבר בימי חייו.

האסון הנורא הטריף את דעתו. ועתה נשאר בעירום ובחוסר – כל. כאחוז אמוק נמלט מן המקום ורץ לאשר נשאוהו רגליו. לא היה עוד טעם לחייו והוא חיפש מקום שבו יוכל להתאבד.

ימים אחדים התהלך בשדות ובכפרים. לא היה בו העוז ליטול את נפשו, וכך חזר יום אחד אל העיר. בשער העיר באו לקראתו כמה מפועלי הנמל. הם הכירוהו וקראו לעברו: "מנהל הנמל מחפש אחריך כבר כמה ימים. הוא רוצה שתיקח את מטען העצים האדיר שלך!" עיניו של סטפנוס אורו.

מתברר שלא התרושש לגמרי. הוא רץ אל מנהל הנמל, וזה אמר לו: 'רואה אתה, בזכות השבת נשאר בידך כל המטען היקר. אילו הייתי שומע בקולך ופורק אותו בשבת, היה עולה בלהבות'.

"זה הסיפור", סיים הזקן את דבריו.

"והיכן הוא סטפנוס זה?", שאל המושל בסקרנות. "הו, סטפנוס איננו קיים עוד", חייד הזקן. "הוא החל להתעניין בדת היהודית, חיסל את עסקיו, התגייר ובנה על חורבות חווילתו בית כנסת ותלמוד תורה. יש שקוראים לו אברהם ויש שמכנים אותו שבת, כי בזכות השבת נולד מחדש הוא המיר את חיי ההוללות במשרת שמש בית – הכנסת".

"אתה הוא סטפנוס", קרא המושל בהתרגשות. "אכן, אני", ענה הזקן בענווה.

המושל היה נרגש. שקע בהרהורים, ולבסוף הניד בראשו ואמר לו יהי כן גזירתי מבוטלת. יוסיפו היהודים לשמור את יום השבת". ... (ניצוצות)

וביום השביעי יהיה לכם קודש שבת ...

הגה"ק רבי חיים מוואלוז'ין זיע"א, בא פעם לישיבה בשבת אחה"צ וראה את בחורי הישיבה יושבים ושחים ביניהם שיחות חולין. שאל אותם, הלא כדאי יותר בשבילכם לישון, כי תיבת שבת ר"ת שיינה בישבת תיענוג, ואפשר לקיים בזה מצות עונג שבת. והשיב לו אחד מהתלמידים אויבער חכם, כי תיבת שבת גם ר"ת שייחה בישבת תיענוג.

ענה לו רבי חיים על זה בדברי הפסוק "לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו" החכם דורש שבת בשי"ן ימנית שהמובן הוא שינה, אבל הכסיל דורש בשי"ן שמאלית שיחה.

שבת החודש

שבת לפני ראש חודש ניסן מוציאים שני ספרי תורה. בראשון קוראים בפרשת השבוע ובשני בפרשת בא "החודש הזה לכם ראש חודשים".

פרשת "החודש" פותחת במצווה הראשונה שבה נצטווה עם ישראל כעם: **מצוות קידוש החודש.** הפטרת שבת "החודש" (יחזקאל מה) כוללת בתוכה את שני ענייני היום: מצד אחד היא עוסקת בחג פסח, שתיאורו מובא בין חזיונות המקדש של יחזקאל כלפי העתיד לבוא; ומצד שני היא עוסקת בקורבנות המועדים, וביניהם גם בקורבנות ראש חודש. בין הדינים המתוארים ביחזקאל, לבין הנאמר בתורה, יש הבדלים. כך גם ביחס לראש חודש: בתורה נאמר, כפי שאנו קוראים ב"מפטיר", שקרבן ראש חודש הוא - "פרים בני בקר שנים ואיל אחד, כבשים בני שנה שבעה תמימים", ואילו בהפטרה - "וביום החודש פר בן בקר תמימים, וששת כבשים ואיל, תמימים יהיו".

"בניך כשתלי זתים" - חינוך

איך להתמודד עם חרדת הילדים מגיף הקורונה הילדים מפחדים ודואגים יותר מדי, וזה בסדר. החרדות שלהם הן גם הכלי הישרדותי שעוזר להם להתמודד עם המציאות. אבל כשהפחדים מתחילים להשפיע על רמת התפקוד, על ההתנהלות, על תלות יתרה בהורה, חשוב לשים לב לכך. הנה כמה טיפים פרקטיים שיכולים לסייע לילדיכם להתמודד עם החרדות ועם תרחישי האימה סביב בהלת הקורונה תנו לילדים יכולת שליטה מול הווירוס. לאפשר להם להיות חלק מתהליך של ניקוי וחיטוי, קניית מזון, כל פעולה שאתם חושבים שהם יכולים לקחת בה חלק, והדבר החשוב ביותר הוא לעשות הכל בחינוך, בחוויה חיובית של עשייה משותפת, ובהשראת תחושת ביטחון שאתם יודעים איך לשמור על המשפחה. כך תוכלו גם לתת להם תחושת יכולת פעולה ועשייה מול הפחדים, קצת להפיג את תחושת חוסר האונים. וגם לייצר חוויות משותפות נעימות שיוצרות התניות חיוביות בכל הקשור לוירוס שנכנס לחייהם.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יצ"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לשיעור
פרשת וישב עינת וישיבהאי אהרני היינו ליו יעקב אורן ואקנין היינו לנישואי קובי עם בר יהו"ר שקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. ענני הגן בענני הגן דב נאה ומתקבל"

פרשה שלימה
לכידה הרני ברת מרי הקבי"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. תחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות עם בעלה יצחק

פרשה שלימה
לע"י הצנוע והענו לע"י הצנוע והענו **אלעזר מוטלמי** בן מרדכי ז"ל

פרשה שלימה
לכידה הרני ברת מרי הקבי"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. תחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות עם בעלה יצחק

פרשה שלימה
לע"י הצנוע והענו לע"י הצנוע והענו **אלעזר מוטלמי** בן מרדכי ז"ל

פרשה שלימה
לכידה הרני ברת מרי הקבי"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. תחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות עם בעלה יצחק

פרשה שלימה
לע"י הצנוע והענו לע"י הצנוע והענו **אלעזר מוטלמי** בן מרדכי ז"ל

פרשה שלימה
לכידה הרני ברת מרי הקבי"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. תחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות עם בעלה יצחק

פרשה שלימה
לע"י הצנוע והענו לע"י הצנוע והענו **אלעזר מוטלמי** בן מרדכי ז"ל

פרשה שלימה
לכידה הרני ברת מרי הקבי"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. תחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות עם בעלה יצחק

פרשה שלימה
לע"י הצנוע והענו לע"י הצנוע והענו **אלעזר מוטלמי** בן מרדכי ז"ל

פרשה שלימה
לכידה הרני ברת מרי הקבי"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. תחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות עם בעלה יצחק

פרשה שלימה
לע"י הצנוע והענו לע"י הצנוע והענו **אלעזר מוטלמי** בן מרדכי ז"ל

שבת שלום זמבדר